

XII 3.

Eszrevételek.

az osztrák - magyar vagyoni közösség felosztása tárgyában folytatandó tárgyalásokra vonatkozó instrukciókra.

Ad. I.

A felosztás kulcsul a 36,14% és 63,6% elérése előnyös és kívánatos volna és „accord amiabbe” létesítése esetén lehetne erre törekedni esetleges recompenzatióképen; de bírósági döntés számára ez a kulcs a régebben szerzett vagyonra vonatkozólag alig volna megvédélmezhető. Mert a legutolsó: 1907. évi kiegyezés előtt megszerzett vagy létesített közös vagyonnál Magyarország kisebb arányban járult hozzá a megszerzés vagy létesítéshez, tehát igazság szerint csak ebben az arányban lehet osztozkodási igénye.

Miután ^a tényleges hozzájárulás aránya egészen 1752-ig visszamenőleg megállapítható, nincs nehézség, hogy e hozzájárulás figyelembevételével is megállapítandó átlagquota arányában kívánjuk a megosztást. /L.e tekintetben 1922. évi júliusi memorandum. / Bírósági eljárásban a tulkövetelés - vagyis olyan, amelynek a jog szerint megindokolható alapja nincs - nem célzerű és inkább mellőzendő.

Ad. II.

/Az uralkodó családi vagyontól

megkülönböztetendő az „udvari vagyon”.
Ezt az osztrákok is megteszik és p.o.
bécsi finansprokuraturának Schager
könyvében /Die Konfiskation des Pri-
vatvermögens der Familie Habsburg-
Lothringen etc. 110.1./ közölt vélemé-
nye az udvari vagyont - helyesen - ál-
lami vagyonnak minősíti.

.I .ad

Ennek többféle következménye van.
Elsősorban befelé annyiban, amennyiben
a volt udvari vagyomból Magyarországra
jutó rész, illetve annak értéke azután
is mint királyi udvartartási célokra
szolgáló államvagyon lesz kezelendő, míg
a családi vagyonnak Magyarországra jutó
része továbbra is ^{magán} családi vagyonnak lesz
tekintendő és e címen a jóvátételi szám-
lán Magyarország javára irandó összeg
is az illető magántulajdonosokat fogja
illetni.

Ezért már az előzetes tárgyalá-
soknál is arra az álláspontra kell he-
lyezkedni, hogy ez nem családi vagyon.
/Részletkérdések: hogy a civillistából
személyes használatra megszerzett dol-
gok nem mentek-e át magántulajdonba, az
elvi álláspontot nem érinthetik./

Szükség annyiban is megkülönböz-
tetni az udvari vagyont a családi va-
gyontól, mert az udvari vagyon megosz-
tása kulcsál csak annyiban követhetjük
az 50 %-ot, amennyiben 1867 óta szerz-
ettek. Amennyiben pedig azelőtt szerz-
ettek - és ez jelentékeny mennyiség, -
csak Magyarország tényleges ^{hozzájárulási} magántulaj-
arányában kívánhatjuk a megosztást, s a

.II .ad

alkövetelés tekintetében itt is az áll,
mi fentebb megjegyezett.

A megkülönböztetésre a trianoná és
germaini szerződések terminológiája

alapot nyújt, amennyiben a szerződések
1919. illetve 208. cikkeiben „jelzett koro-
nabirtokai, alatt épen ezt az udvari va-

lehet érteni. ~~Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon~~ ~~Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon~~

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

Ami már most az uralkodó családi ma-
gánvagyon

kezési joggal igen **szerepcsés**, de az a

követelés, hogy mi még abban is osztoz-

unk amit az osztrákok ^{már} elállamosított-

ak, nem volna megvédhető, mert az osz-

trákokosítási igény alapja nem az elállamo-

sítás, hanem az uralkodó család volt kö-

zössége. Az elállamosítás csak az osztoz-

trákokosítási igény **alkalma**.

Mindezt # úgy értve, hogy az elsza-

ritott részekben levő elállamosított csa-

ládai vagyonnak a jóvátételi számlák javá-

ra irandó értéke a megosztás alá kerülő

összegbe beszámítandó.

Családi vagyonnal az udvari vagyon fo-

galmi elkülönítése után a következő kate-

goriák maradnak:

a./ az uralkodó családot megillető ala-

pitványi vagy közös vagyon;

b./ az egyes uralkodók által létesített

hitbizományi vagyon;

c./ az uralkodó család egyes tagjainak,

amelyek a volt uralkodókat is, magánva-

gonya.

A trianoni és spt.-germaini szerző-

rá-191. illetve 208. cikkeinek felsorolá-

ságánál, mely az uralkodó család összes magán-

javairól szól, megengedi, hogy csak az el-

sztrákokosítási igények /: a/ és /: b/ :/ kategória tekintésé-

vel, amelyek nem az osztrákokosítási igényt tá-

masztják, hanem az uralkodó család magán-

javaira vonatkoznak, míg a harmadik /: c/ :/ ka-

tegória ne érintessék; de kérdés, hogy ez

szemben éppen az osztrákok nem fogják-

adni, hogy ez a kategória is bele vo-

gjon az osztrákokosításba, amennyiben az

előző két kategória kimondatnék, abban a

feltételezésben, hogy a családtagoknak
Ausztria és az onnaⁿ elszakított részek
területén levő vagyonⁿértéke kevesebb,
mint a Magyarország és innen elszakított
részekén levő ilyen vagyonⁿérték /:ez
quaestio factiⁿ:/ s akkor ez nehezen lesz
elleneszhető tekintettel arra is, hogy az
utódállamok tényleges eljárása a trianoni
és sít.-germaini szerződések rendelkezé-
sét arra a vagyonra is kiterjesztette.

Budapest, 1923. február 15.

Dr. Polner Ödön

Dr. Polner Ödön